

התבוננו! אע"פ נכננו!

אתה רוצה לסדר מישוהו מחבריך. או לשעשע את אורחך במסיבה? אם כן — הכול מוכן למענך!

לתוך התה, או הקפה, יתקצף המשקה ויש תפך על גדות הכלי.

מושב-בית-כסא מתפוצץ: מכשיר המתאים לקביעה תחת כל מושב בית-כסא רגיל. תארנו לצמכם את הקורבן שעה שה עניין מתפוצץ מתחת ה— — שלו.

האצבע הקטועה: אם זה לא יביא להקאת ארוחת-הערב של אמש — אז שום דבר לא יעזור.

נירווי החוטם — נכס לאומי

אורה מזורז נהנים בדרך-כלל קורבנות הקונדסות לא פחות משנהנים המבצעים עצמם. אומנם נכון הוא שלפעמים צוחקים הם רק כדי להסתיר את אינוחיותם, אך לע"תים קרובות מקדמים הם את אידם בשמחה

הגורם המניע לצחוק על חשבון אי נוחיותו והיפגעותו של הוולח הוליד את האוסף המזורז ביותר הנקרא קונדסות-המעשיה. בארבעת אלפי בתי-מסחר ניתן עתה לקנות, למשל, רמשים המוצנעים במעיין קוביות-קרח עשויות מחומר פלסטי הנמס שעה שהוא מוטל אל תוך כוס-המשקה;

אפשר גם לקנות בפרוטות קיסמי-שיניים מתלקחים, שפתונים המתפוצצים בעת פתיחתם, עטים המתזים דיו שסימניה מתנפלים לאחר-מכן, מצלמות שמבצע לעדשותיהן מזדקרות חולדות שעה שנלחץ הוק המצלמה, פיות מציעה שבכותן להצמיד צלחת אל לוח-שולחן בכוח כה רב עד כי אין להפריד ביניהם ללא שימוש במברג, בושם "סרוחוני" ומאות רבות של אמצאות בעלות מטעני עליצות שלא כדרך הטבע, הגורפית רוחנים גדולים אל כסיי סוחר-הקונדס.

אולם, המשמש במוצרים המוכנים של הקונדסות-המעשיה נמנה רק עם אחד מבין שלושת סוגי הקונדסאים המעשיים.

היהזומים של איבן-פעוד

מושג האמיתי למעשי-קונדס, ה' נמנה עכ בני הסוג השני, יעלה על דעתו אך לעתים נדירות להשתמש בתכשירי מוכן. לרוב, מעדיף הוא לבוא לידי טירחה רבה מאד במגמה למצוא את ההשחוככות החביבה עליו.

דוגמה מאלפת לכך ישמש המעשה שביצי עה חבורת סטודנטים כאשר פירקה לחלקי קייה מכונית-ספורט של אחד מחבריה, ששהה אותו יום בחופשה, נטלה את חלקי המכונה אל תוך חדרו והרכיבה את המכונית מחדש בתוך החדר.

כן גודע לתהילה אותו טוכן פרסומת, בעל זקן וגות קונדסי, שזכה בפרסום רב לאחר שמכר ארגורקה לאיש אסקימו ולאחר ש' מצא מחט בערימת שחת.

א תו טוכן הינו בעל אתה הקונדסיות ה' נעזות ביותר שבתקופה האחרונה. והרי סיר פור המעשה:

כאשר ביקר בהוליווד בנו של איבן-פעוד, הופיע אותו טוכן במסעדה הוליוודית ה' מפורסמת טירו, כשהוא לבוש כערבי מלוחה כתורגמן, והציג את עצמו כנסין הסעודי. כאשר עמד לצאת מן המסעדה, נשמט מכיסו, כאילו מבלי שירגיש בכך, גרתיק מעור-עזים שממנו נשרו והתפורו על כל רצפת המסעדה אבנים "יקרות" — דבר שהוליד את אחת ההתפלויות הס ערות ביותר בדבריימי ה' ליווד.

תענוגו של הסוכן-המתחפש מהמראה הזה גבר עוד יותר, מאחר שהמבצע חוכנן מראש במגמה לתת פרסומת למסעדת טירו וצלמים רבים הוזמנו למקום מבגוד מועד.

ארוחת-הערב של אמש

דאי לראות כיצד מפרסם קטלוג של אחת החברות הגדולות להפצת מוצרי קונדס כמה מהתכשירים הטיפוסיים:

מזכיר-שמיץ מתז: ההפץ המתז המצחיק ביותר הוצוי כיוט בשוק. היכול אתה לתאר את קורבנו המנסה לומר משהו לתוך אוזנו של החרש-כיכול וזוכה בסילון מים הניתן על פניו?

כסא לוחט: כסא-השמל בועיר-אנפין. הרטב ושים על מ שב הקורבן, או בכיסו. המושב יהפוך מחומם ועוד איך...
סוכר מקציף: הכנס אל תוך צלוחית הסוכר. כאשר יטול מתוכה הקורבן גבישים

בתקופה לכתוב בעזרתו בור לקורבנות אחרים.

בשנת 1905 הכיר סם אדמס, הממציא ה' בלתי-מוכרת של הקונדסות המעשיה, בתגובה אנושית מזורה זו והיא ששימשה לו אבן-פינה להפיכת מעשי הקונדס לעת-מצוא לתעשייה של ממש. בכך זכה אדמס לכינוי "פורד של השעשועים". אותו זמן היה אדמס רוכל ב' נוצרי פהם שאחד מהם, מין אבקה, היה גיוס לגירוי בנחירי האף.

כדי לשבור את השעמום בעבודתו, החל ייבט לגשוף אבק זה מבעד לחורי מנעולים ויעבר שולחנות-אכילה בבתי-מלון. כשהיתה האבקה גורמת לא להתעטשות בלבד אלא אף מעוררת צחוק קולני עד שהיו המתמוגגים מבקשים "קצת מן החומר הזה", התחיל אדמס, ברוב חוכמתו, לארוז את החומר ו' למכור אותו בתור אבקת אפסטי.

אפסטי הפך לסנסאציה לאומית. הוא גרם להתפוצצויות חוטמיות בבתי-ספר, משרדים, כנסיות ותיאטראות בכל רחבי הארץ. הוא פתח פתח לקונדסות-המעשיה, שהיתה עד אז פרי הדמיון וכח-האמצאה האישיים, העלה אותה על פסי יצור המוני.

הכל בגלל תרומזה

מ' אז המציא ושיווק אדמס למעלה מ-600 קונדסיות שעל 50 מהן הוציא פטנט רשום. הממצא המצליח ביותר שלו, שנמכר במיליונים, הריהו זוזום האושר — מכשיר מוצנע ביד הגורם הים לכל הבא עמו במגע.

אולם אדמס מעדיף את הכוס הנוספת בה מצויים סדקים בלתי נראים דרכם נשפך

הנוזל שבכוס על פניו ובגדיו של הקורבן המנסה לשתות ממנה.

בסטי-סלר אחר של אדמס הינו הפתעה צפופנית. כאשר מסירים את המכסה מעל כלי הנראה כקופסה או כד, קופץ ומשתררב מתוכו נחש באורך מטר.

אדמס דווח את הסברה כי לקוחותיו הם בעיקרם ילדים ומבוגרים תת-נורמליים. ב' תיקיו מצויים צילומים המראים את אמצ' אותו כשהו מכניסות חיים לנשפים הנערכים עלידי כוכבים הוליוודיים, אנש החברה ה' גבוהה בפילאדלפיה ואנשים רמי-מעלה אחר רים.

גילויי קונדסות מופיעים גם במסיבות רצי' גיות יותר, כמו באסיפת ההסתדרות הרפואית האמריקאית, ומסתבר כי רופאי-שיניים הם הלקוחות המושבעים ביותר של המסחר ה' קונדסי.

בין הלקוחות הטובים ביותר של אדמס מצוי אחד מאילי התעשייה התימיקאלית ב' אמריקה. פעם אחת, שעה שקיבל הלה לרא' יון נשיא אוניברסיטה קטנה שבא לקבל תר' מה למוסדה, הציע לו איל-ההון קולב מגומי שמיהר להתמוטט תחת כובד מעילו של ה' אורח. כשרצה האורה לשתות כוס וייסקי נזכח במאוחר כי אין זה וייסקי אלא אוישהו חימר צבעוני מוצק. בארוחת-הצהרים היה האיכל כולו עשוי מתחליפי גומי ופלאסטיק. לבסוף, מעוצבן ונרגז מכל השטויות הללו, הריס נשיא-אוניברסיטה כוס מים אל שפ' תלו, אך המים — כמובן — נזלו על פניו ועל חולצתו.

לילות ועזועים בפאריס

זב בעיני הקונדסיות-המעשיה נוטים להעדיף סוג מסויים של קונדסות. לרואה-חשבון אחר, למשל, יש תאוה לפצ' צות אוטומובילים והוא רוכש אותן בתריס רים. פצצת אוטו הנדלקת באמצעות כפתור ההצתה, מתפוצצת, משמיעה צפירות-מחרר' שות-אוזניים, מעלה עשן שחור מעל למכסה המנוע ומבריחה את יושבי המכונית כל עוד רוחם בם למקום מבטחים.

אחד מידידי הקורבנים של אדמס היה מושגע לאבקה-גירוד. הוא סבר כי אין דבר מצחיק יותר מראת אוב המגרד את עצמו. פעם, בעת מפגש מועדונו של אדמס, בו שימש הידיד כאוור-הכבוד, פיזר הלה מעט מאבקת-גירוד על פיסת ידו של כל אחד מהגברים שבאו ללחוף את ידו. "היו שם כמה גברים שעסקו בקדחתנות בגירוד פיר סות כפתי-ידיהם", נזכר אדמס, "התקענו כולנו מצחוק".

אחת התיאוריות של אדמס אומרת כי ה' נשים מתחילו אף הן להיסחף אל מעגל ה' קונדסות שהיה עד כה שדה-פעולה גברי בלבד.

הטפתון המתפוצץ הריהו חלק מתגובת אדמס למצב חדש זה. כן מספר הוא כי מכ' שירים שמתוכם מוזקים נחשים אל מול פני הקורבן הם פופולאריים מאד במכוני-יופי וכי ספרים הנושאים שמות בעלי צלצול רבי-מש' מעות, כגון: "לילות ועזועים בפאריס" אומנם גורמים לעזועים של ממש שעה ש' מישוהו פותח אותם וחוטף תוך כדי כך מכת-חשמל הנגרמת באמצעות סוללה חש' מלית המוצנעת בתוך הספר.

סכין בסיר המרק

רמס אינו רק ממוציא סכנות מעין אלה לכבוד-העצמי האנושי, הוא גם מייצר אותן בבית בן שלוש קומות בניו יורק. המבקר המזומן למקום אומר עד מה' רה בלבו: "ולואי ולא באתי...". כי הוא יראה את עכבישי "האלמנה השחורה" המ' ייצרים לאפים, נשים התופרות בשקידה לפיצי מתכת בתוך עורות נחשים, מכשירי נפיץ למיניהם המוצנעים בתוך ספרים (אדמס קונה את כל הספרים שאין להם גואל בשוק) ועוד תריסרי מכשירים מורטי עצבים הנעשים בקצב מהיר ובייצור המוני.

בהיותו בן 75 אין אדמס נהנה מקונדסיו כפי שנהנה לפני חמשים שנה מנשיפת אבקת האפסטי בחורי המנעולים. אולם אין הוא רואה בכך כל סיבה שוה יגרע מהנאתם של האחרים. גם אם יחליטו אדמס ויתר העוסקים ב' קונדסות-המעשיה לחדול מתעשייתם — לא ייפסקו מעלליה. תמיד ימצאו אנשים כאותו הייל בחיל-אוויר שבעבדו במטבח הטיל חתי' כת סבון אל תוך סיר המרק וחשב שהתגובה החזונית שנוצרה לפתע היתה הדבר המצ' היק ביותר שראה איפעם.

